У похані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 125. П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЛИПНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 10, 1970 No. 125. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 9 липня 1970

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПРИПИНИВ на 60 днів започінджений робітничими спілками страйк трьох залізничних компаній: „Савдерн Пасіфік", „Балтімор енд Огайо" та „Луісвіл енд Нешвіл". Робітничі спілки проголосили страйк внаслідку втрати праці 18.000 машиністів у зв'язку з автоматизацією та модернізацією залізниць. Спілки домагаються прийняття назад усіх тих робітників, — залізничні компанії вказують на свої фінансові труднощі. Суперечка за цю проблему тягнеться вже 11 років. Президент покликав спеціяльний комітет для розгляду цього конфлікту і рекомендацій, як його поладнати.

НІКСОН ПОКЛИКАВ до життя „Президентську Комісію для неспокоїв у кемпусах". Головою тієї Комісії став Віллям Метью Бирн, колишній державний прокуратор в центральній Каліфорнії. Комісія складається з 9-ох членів і має пред'явити Президентові своє звідомлення найдалі до 1 жовтня ц. р.

КОНҐРЕС РОЗГЛЯДАТИМЕ з початком наступного року новий плян державної опіки над здоров'ям громадян, від їх народження аж до смерти. За остаточно ще неготовим в усіх деталях проєктом — має постати нова державна установа, подібна до Соціяльної забезпеки — Сошел секюриті — з своїм власним фондом, що йтиме в десятки більйонів дол. На той фонд будуть складатися: державна дотація з загальних податків — 40 відс., відтягання 2.8 відс. від усіх платень працюючих, що дасть фондові 35 відс., і доплата від працедавців, яка становитиме решту 25 відс. Цей історичний законопроєкт напевне спричинить палкі й затяжні дебати у Конґресі й поза ним.

УРЯД ІМІҐРАЦІЇ І НАТУРАЛІЗАЦІЇ ЗДОБУВ від суду остаточний присуд на виселення з Америки 67-річного італійського іміґранта Карльо Ґамбіно, який впродовж 13-ох років процесувався за залишення його в Америці. Його 16 разів арештували були, 6 разів засуджували на різні в'язничні й грошові кари і він здобув собі „славу" найголовнішої особи в підземному світі зорганізованого злочину. А втім — американський Уряд має новий клопід з виселенням його, бо Італія, де народився був Ґамбіно, не хоче прийняти його.

У СВІТІ

ІТАЛІЯ ПЕРЕЖИВАЄ нову — вже 31-шу з черги від кінця останньої світової війни — кризу уряду. Президент Джузеппе Сараґат розпочав розмови з 40-ка політичними лідерами. За газетними твердженнями — найбільші шанси стати новим італійським прем'єром мають кол. прем'єр Амінторе Фанфані або кол. міністер закордонних справ Альдо Моро, обидва члени керівної Християнсько - демократичної партії й обидва добре відомі міжнародному світові. Останній і попередній уряди Маріяно Румора спиралися на коаліцію 4-ох партій, з яких проте одна, Соціялістична, постійно злигувалась з комуністами і цим спричиняла тертя в уряді.

ІРЛЯНДСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Д-Р ПАТРІК ҐІЛЛЕРІ ПРИБУВ до Лондону, щоб нарадитись в справі спільних заходів Британії й Ірляндії про приступлення до Европейської Спільноти. Проте той ірляндський міністер спричинив велике невдоволення в британському уряді своєю засекреченою подорожжю приватним автом до столиці Північної Ірляндії, яка підлягає Британії, не склавши там візити нікому з офіційних осіб. Британський міністер закордонних справ Алек Даґлес-Гюм назвав це „поважним занедбанням дипломатичної ввічливости", але запросив Ґіллері в Лондоні відвідати його.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ БОДУЕН ВЕРНУВСЯ до Брюсселю з подорожі до колишньої бельгійської колонії, тепер суверенної держави Конґо та суміжних з ним африканських країн Рванди й Бурунді. Король їздив туди з королевою Фабіолею. Ті відвідини заманіфестували покращані взаємини тих колишніх бельгійських посілостей з Бельгією. Бодуена і його дружину всюди вітали з великими парадами й маніфестаціями автохтонних мешканців.

ПОХИЛА ВЕЖА У ПІЗІ СХИЛИЛАСЬ в минулому році на дальший один міліметер, — ствердила спеціяльно існуюча комісія фахівців, яка щороку переводить перевірку тієї славетної на ввесь світ вежі. Вежа висока на 170 стіп, існує вже 800 років, її шпиль відхилений вже на 16 стіп. Однак комунікат згаданої комісії заспокоює публіку, що при дотеперішньому темпі відхилювання вежі — вона стоятиме ще 150 років.

Христина Липецька виступить на Союзівці цієї суботи

Союзівка, Керґонксон. — Великою атракцією культурно-мистецької програми на цій оселі в найближчу суботу, 11-го липня, буде виступ видатної нашої солістки, меццо-сопрано Христини Липецької з Дітройту. Її концерт у грудні минулого року в Дітройтському Інституті Мистецтв дістав суперлятивну оцінку найвибагливіших критиків. Солістці акомпаніюватиме на фортепіяні композитор д-р Ігор Соневицький. Програму концерту, що відбудеться в концертовій залі „Веселки" після вечері, доповнятиме виступ вокально-танцювального ансамблю Союзівки, що своїми дотеперішніми виступами здобув собі славу одної з найкращих наших самодіяльних мистецьких одиниць. Програмою проводитиме незаступний майстер церемонії імпрез на Союзівці маестро Володимир Гентиш. Після концерту будуть, як звичайно, танці при звуках оркестри „Тамор".

Христина Липецька

В п'ятницю, 10-го липня, під час забави при звуках оркестри Союзівки під проводом Ірини Біскуп, буде вибір чергової „Кралі Тижня". В неділю, 12-го липня, о год. 8:30 веч. проф. д-р Теодор Мацьків доповідатиме про „Совєтсько-китайський конфлікт та українське питання".

У САН ФРАНСІСКО ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ

Сан Франсіско (В. Оренчук). — Такого роду конференції Державного Департаменту вже мають свої традиції. Вони відбувалися у Вашинґтоні, а цим разом, на зміну, вона відбулася в дні 29-го червня ц.р. в Сан Франсіско. Учасниками її були видавці пресових органів і представники телевізій і радіовисилень. Вже сам добір особливої групи людей з інтелектуального світу, які мають до діла з живим словом і безпосередню зустріч з масовим читачем, глядачем чи слухачем, вказує на ціль конференції: пляни і події закордонної політики уряду передати дорогою цієї кляси професіоналістів масовому громадянству. Це, безперечно, має безпосередній і далекосяглий успіх має і діє блискавично. В тій самій хвилині, коли відбуваються наради, радієві і пресові коментатори передають не тільки програмові заложення конференції, але також особисті аналізи окремих проблем. Тут цікаво занотувати маркантне психологічне явище, як — відповідно до смаку поодинокого коментатора — деякі події споторюються, деякі мимо їх важливости промовчуться, а другі знову, мимо їх незначности, популяризується безмірно.

Я вислухав пильно всіх доповідачів, де кожний з них по своїй спеціяльності розглядав і аналізував проблеми окремої частини світу: Африки, Азії, Европи, Південної Америки, і ствердив, що в телевізійних і радієвих оповістках та пресових

(Закінчення на стор. 3-ій)

През. Ніксон вимагає поширення участи американських індіян у вирішуванні їхніх справ і проблем

Вашингтон. — Після зустрічі з представниками американських індіян, репрезентованих старшими людьми із племени Таос Пуебло, яка відбувалася в Білому Домі у середу 8 липня ц. р., президент Ніксон проголосив окреме послання до Конґресу в індіянських справах із з'ясуванням пропонованих ним нових напрямних федеральної політики у відношенні до цих первісних мешканців ЗСА, кількість яких встановляють сьогодні на 462 000 осіб, що живуть здебільшого у спеціяльних заповідниках. У своєму посланні през. Ніксон засудив сторіччя несправедливости і дискримінації супроти американських індіян і запропонував широку програму, яка передбачає головним чином привернення індіянам громадської рівноправности й передання їм керівництва й контролі над вирішуванням їхніх справ і проблем. Водночас із цим Президент відкликав дотеперішню, стосовану протягом останніх сімнадцяти років, політику уряду ЗСА, спрямовану на скасування залежности індіян безпосередньо від федерального уряду. Від тепер, згідно із заявою Президента, американські індіяни перебуватимуть і далі під опікою уряду з тим тільки, що вони самі керуватимуть і контролюватимуть окремі ділянки стосованих федеральних програм, зокрема у шкільництві, житловому будівництві, суспільній і медичній службі, економічному розвитку, та публічних роботах, що на них федеральний уряд видає 400 мільйонів долярів річно. Будуть збільшені також допомоги на фінансування різних господарських проєктів на індіянських територіях. Зокрема Президент обіцяв американським індіянам підтримати передану вже на розгляд Конґресу резолюцію про повернення індіянам із племени Таос Пуебло 48 000 акрів їхньої священної землі в Новому Мексику.

Впреп. о. Патрикій Пащак — новий Протоігумен оо. Василіян в Американській Провінції

У половині травня 1970 р. ОО. Василіяни Американської Провінції відбули свою Капітулу для вибору трьох кандидатів на уряд Протоігумена. У висліді відбутих виборів згаданої Провінційної Капітули, Впр. о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, був призначений Головним Настоятелем Чина, Всесв. о. А. Великим, ЧСВВ,як новий Протоігумен Американської Провінції ОО. Василіян. Свій уряд новий Протоігумен почав виконувати з днем 1-го липня ц. р.

Каденція Протоігумена в Чині ОО. Василіян триває шість років. Згідно із Уставом ОО. Василіян, Протоігумен виконує свій уряд при допомозі Провінційної Ради, яку іменує Головний Настоятель ОО. Василіян. Каденція Провінційної Ради триває три роки. До теперішньої Провінційної Ради Американської Провінції були покликані: Впр. о. Ігумен І. Лотоцький, Впр. о. В. Гавліч та Впр. о. В. Андрейчук.

Новий Протоігумен, Впр. о. Пащак, є уродженцем Канади і до Чина ОО. Василіян вступив 1937 року. Висвячений на священика в 1947 р., працював продовж 20 років у Ню Йорку, Чикаґо та Дітройті як професор, виховник молоді, душпастир, місіонер та промовець на релігійних радіопередачах. Впр. о. І. Лотоцький був довгі роки магістром новіціяту в Глен Кові, парохом та настоятелем у Ню Йорку та Чикаґо, а від 1962-го року є парохом та ігуменом у Дітройті-Гемтремку. Впр. о. В. Гавліч є відомий як місіонар, письменник, проповідник, душпастир та керівник василіянської радіопередачі у Дітройті. Третій член Провінційної Ради, впр. о. В. Андрейчук є уроженцем Канади та працює в Американській Провінції ОО Василіян від 1940-го року. Він був парохом та настоятелем у Чикаґо, душпастирював у Бінґгемптоні та Ню Йорку, а від 1957-го року є парохом церкви Воздвиження Чесного Хреста на Асторії, Ню Йорк.

Протоігумен о. П. Пащак, ЧСВВ

Осідком Протоігуменату ОО. Василіян Американської Провінції є резиденція при парохії Воздвиження Чесного Хреста на Асторії.

ЗСА сподіваються покращання ситуації на Паризькій конференції про В'єтнам

Париж. — Американські кола в Парижі сподіваються, що на Паризькій конференції про В'єтнам прийде зміна на краще, коли головування в американській делеґації перебере новопризначений амбасадор Дейвід Брус ,один із найстарших і найповажніших американських дипломатів. Хоча Північний В'єтнам не змінив свого становища, яке вимагає негайного і повного відкликання американських та інших союзних військ з Південного В'єтнаму і відмови Америки від підтримування уряду Нґуєна Ван Тіє, проте поява Дейвіда Бруса на Паризькій конференції позбавить комуністів демагогічного арґументу, що Америка „легковажить" собі справу замирення і що комуністи не мають „рівнорядного партнера" на конференції. Хоча не треба очікувати негайної відмови від згаданого вище становища комуністів, проте можна сподіватися, що відновляться тайні розмови між головами Північно-в'єтнамської і американської делеґацій. Треба сподіватися, що в перших днях серпня ц. р. вернуться до Парижу голова делеґації Північного В'єтнаму Хуан Туі і „міністер закордонних справ" підпільного уряду В'єтконґу, пані Нґуєн Ті Бінь: вони обоє виїхали були до Ганою. Комуністи все ще стоять на становищі, що північно-в'єтнамські війська не є „чужинецькими", а тільки „патріотичними", які боронять Південний В'єтнам проти американської „агресії".

Азійські держави проти поменшення ролі ЗСА на Далекому Сході

Токіо. — Державний секретар Віллям Роджерс прибув із Південного В'єтнаму до столиці Японії, де він негайно повів наради з прем'єром Ейсаку Сато, міністром закордонних справ Кіічі Аічі та міністром фінансів Такео Фукуда. Роджерс запевнив їх, що без уваги на невдачу американсько-японських переговорів про імпорт-експорт текстильних виробів — Америка дотримає своє приречення і передасть велику морсько-летунську базу в Окінаві під японську суверенність в 1972 році. Але головнішу тему їхніх нарад становила взагалі ситуація на Півдні Азії та на Далекому Сході. Роджерс, твердять газети, висловив невдоволення замалою ролею, що її грає Японія у вільних країнах азійського континенту, знову японські державні мужі приєдналися до тих державних мужів інших азійських і тихоокеанських країн, які стурбовані „доктриною Ніксона" про поменшену ролю Америки в Азії й Океанії. Державний секретар запевнив їх, що „доктрина Ніксона" не є тотожною з ізоляціонізмом та відреченням від своїх союзників. В. Роджерс запевнив їх, що Америка надалі зберігатиме свою „приявність" на Далекому Сході, проте всі ті держави далі стурбовані, особливо після відкликання американських військ з Камбоджі та при дальшому відкликуванні військ з Південного В'єтнаму.

Розпочала працю Світова Асамблея Молоді ОН в Ню Йорку

Ню Йорк. — Тридцятитрірічний представник СССР на Світовій Асамблеї Молоді ОН, Янзєв, заявив, що він виступає „від імени 50 мільйонів совєтської молоді з СССР, совєтських України та Білорусії" і що він домагається, аби на Асамблеї було заборонено виступати юнакам із Південного В'єтнаму, Півд. Кореї і Формози. Хоча на цю Асамблею, скликану ОН, допускається лише представників молоді до 25 років віку, совєтський 33-літній „юнак" з трибуни Асамблеї почав критикувати „американський імперіялізм, ізраїльських агресорів, португальський колоніялізм, фашизм у Греції, Еспанії, Портуґалії" і т. п. На все це відповів 20-літній юнак із Данії, Бірґіт Лерстоп, що йому соромно таке чути і додав, що „не для цього скликана Асамблея Молоді". 623 учасники Асамблеї вирішили не подавати під прізвищами учасників національности, щоб не вмішувати в працю Асамблеї політики окремих урядів. Світова Асамблея Молоді в Ню Йорку при ОН буде працювати до 19 липня включно і, можливо, юнацтво світу зможе побачити відзначування Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку, якщо про те подбають організатори.

На Вовчій Тропі відбудеться Свято Пластового Новацтва

Вовча Тропа (н. с.). — в наступну суботу й неділю, 11-го і 12-го липня, відбудеться на цій пластовій оселі в Іст Четгем Свято Пластового Новацтва, до якого пильно готовляться учасники та проводи новацьких таборів, що розпочали своє таборування 27-го червня ц. р. Тема Свята пов'язана з цьогорічним кличем „Пласт наша гордість і мрія" буде це день пластової дружби та поклін борцям-пластунам і всім героям, що полягли за волю України. Свято розпічнеться наказом в суботу о год. 11-ій перед пол., після чого слідуватимуть хороводи та вежі новачок, танки новаків та спортові змагання — ґри. Вечором відбудеться Великий Вогник з виступами новацтва. До участи запрошено юнацтво, що таборує на Вовчій Тропі.

Табір новачок під проводом Командантки ст. пл. Аристиди Старух начисляє 90 новачок та 17 членів проводу і сестричок. Обрано назву „В гостині Лісової Мавки" та впроваджено дітвору у казковий світ, у якому весело та гармонійно проходить час. Чудові тотеми та прапори роїв та гнізд, якими вже минулої неділі захоплювалися присутні на Службі Божій батьки, це лиш один із доказів наполегливої і творчої праці табору. До Команди табору, крім сестрички командантки Аруні входять головна виховниця ст. пл. Христина Оципко, бунчужна ст. пл. Віра Слободян і писар ст. пл. Ліда Голюка. Табір відвідали голова Виховного Сектора Крайової Пластової Старшини пл. сен. Христя Навроцька і крайова референтка Уладу Пластових Новачок пл. сен. Ніна Самокіш.

На воротах табору новаків, на якому видніє напис „Наша мрія", зустрічають гостей стійкові в шоломах та крісом на плечах. І свисток... (коли хочете закрастись до табору у невідповідний час). Так і видно, що маєте до діла з хлопцями, майбутніми вояками, що мріють про бій за рідний край та мандри у вільних Карпатах. Головнокомандуючим цієї „дивізії", що начисляє 70 новаків, є досвідчений пластовий ви-

Закінчення на стор. 4-ій

ДОПОМОЖІМ НАШИМ БРАТАМ В УКРАЇНІ!

ЗАКЛИК ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Українське населення західних та південно-західних областей України переживає в цьому році поновне горе, спричинене повінню, яка поруйнувала житлові оселі, підприємства, затопила поля. Цьогорічні знищення на багато гірші порівняно з минулорічними і на основі інформацій підсовєтської преси і радіо та свідчень жителів зруйнованих повінню районів, а теж свідчень відвідувачів, можемо сьогодні відтворити собі велитенські розміри стихійної катастрофи.

Не зважаючи на такий стан і не маючи змоги подати всю потрібну допомогу потерпілим, совєтські чинники Української ССР применшують, а то й замовчують розміри нещастя та не вважають за доцільне звернутися за допомогою до інших держав. І в цьому випадку повторяється ця сама практика, стосована совєтськими чинниками у випадку стихійних та інших нещасть — унеможливлювати допомогу зі зовні. Це було у роки між двома світовими війнами, зокрема в роки голоду 20-ох, а відтак 30-их років і теж після другої світової війни. Через таке саме наставлення совєтських чинників в минулому році не можна було подати потрібної допомоги українському населенню, яке теж потерпіло від подібної повені.

Як знаємо, повінь навістила теж сусідні з Україною держави, зокрема Румунію, але румунський уряд подбав про те, щоб міжнародні чинники та інші держави прийшли з допомогою румунському населенню.

Президія Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців поробила вже і продовжує робити заходи, за посередництвом окремих українських центральних репрезентацій, перед урядами країн нашого поселення, щоб знайти шляхи і способи таку допомогу нашим братам в Україні подати. Идеться тут про гуманітарний акт, про допомогу потребуючим, яку українське суспільство за межами України готове подати для України, як тільки для цього будуть можливості. У цьому випадку ми можемо наладнати таку ж допомогову акцію, як це ми зробили у відношенні до наших земляків у Югославії, які потерпіли від землетрусу.

Вважаємо, що совєтські урядові чинники повинні уможливити міжнародним допомоговим організаціям таку допомогу подати. Крім того вважаємо, що згадані совєтські чинники повинні, подібно, як це зробив уряд Югославії, звільнити від оподаткування посилки в Україну, зокрема в зруйновані області, принаймні на найближчий рік, щоб в той спосіб уможливити рідним і знайомим поспішити з успішною допомогою. Идеться про те, щоб заінтересовані не мусіли оплачувати незвичайно високих, наложених совєтським урядом, оплат від посилок.

Закликаємо всі українські центральні репрезентації в окремих країнах нашого поселення продовжувати заходи перед урядами своїх держав, щоб з їх допомогою добитися погодження совєтських чинників на організацію помочі потерпілим в Україні зза кордону.

Ню Йорк, 2 липня 1970

ПРЕЗИДІЯ
СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ
ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Українки взяли участь в американській жіночій конвенції

П-і Ерл Бравн, новообрана президентка Загальної Федерації Жіночих Клюбів, з п-ю Марією Душник (зліва), та п-ю Марією Квітковською, на конвенції найбільшої жіночої організації в світі в Сан Антоніо, Тексас.

Сан Антоніо, Тексас (Р. Н.) — В днях 9-12 червня ц. р. відбулася тут 79-та конвенція Загальної Федерації Жіночих Клюбів (Дженерал Федерейшен оф Вімєнс Клобс), найбільшої жіночої організації у світі, в якій взяло участь 1,200 делегаток. Між ними були п-ні Марія Душник, заступниця головного предсідника УНСоюзу, яка репрезентувала Союз Українок Америки (СУА), та п-і Марія Квітковська, репрезентантка Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО).

Під час засідання-обіду Міжнародних Клюбів, в якому взяло участь 1,000 делегаток, п-і Квітковська звітувала про працю СФУЖО, в якій вона є місто-головою, та 16-ти членів - організацій і їх тривогу про переслідуваних братів в Україні; українські жінки особливо затривожені вістками з України про арешти та заслання в

(Закінчення на стор. 3-ій)

КОНФЕРЕНЦІЯ „ЗАРЕВА" В ЛІГАЙТОНІ

Лігайтон, Па. — В рамках Конференції Організації Державного Відродження України (ОДВУ) та З'їзду Союзу Ветеранів Українського Резистансу (СВУР) відбулася тут з кінцем минулого тижня 4 і 5 липня ц.р. на Оселі ім. О. Ольжича Конференція „Зарева". Конференція, на якій реферували члени керівних органів „Зарева", розглянула ряд питань, зокрема з ділянок організаційної, видавничої і загально - діяльностевої. В дискусії забирали слово: д-р П. Стерчо, П. Ґенґало, В. Яців, Р. Шраменко, Т. Онуферко, М. Середович, д-р М. Чаповський, В. Процик і П. Дорожинський. Конференція винесла ряд постанов і рекомендацій та одночасно делеґувала 2-ох представників на З'їзд „Зарева" в Европі, що відбудеться в днях 8-9 серпня ц.р. в Мюнхені.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Рекрутаційні клопоти

Директор Рекрутаційної Служби, д-р Куртіс В. Тарр, виявив, що багато членів місцевих рекрутаційних Комісій, яких є в Америці 4.200, в останніх трьох тижнях зреклися своїх становищ, бо вони не знають, кого властиво треба звільняти від військової служби згідно з його ролігійним віровизнанням та його моральними й етичними даними. Хаос в цій ділянці спричинила постанова Найвищого Суду з 15 червня ц. р., яка поширила категорію таких, які зголошують свої застереження проти військової служби: право на звільнення їх від неї дає не тільки їх релігія, але й їх морально-етичний світогляд. Як розпізнати, хто має такий світогляд, себто, хто дійсний пацифіст - ідеаліст, а хто просто хоче викрутитись від війська?!

Щоб облегшити завдання рекрутаційним Комісіям — д-р Куртіс Тарр розіслав їм цілий довідник, який повчає, як перевірювати щирість противників війська з ідеалістичних мотивів. Такими дійсними ідеалістами є, мовляв, ті, які є проти кожної війни, не тільки В'єтнамської, і які є проти кожного насильства. Переконливим критерієм, наприклад, може бути відношення юнаків супроти теперішніх заворушень у кемпусах чи на міських вулицях: як хтось з отаких юнаків бере активну участь в авантурах, сполучених з насильницькими актами, то його годі зараховувати до „принципових" противників війни . . .

Хоча згадане рішення Найвищого Суду могло б, на перший погляд, побільшити число молодих мужчин, які не хочуть йти до війська, то правильні критерії, що їх виготовив Куртіс Карр, значно обмежують можливості зловживання термінами „віра", „сумління", „етика" і т. п. А втім, таких юнаків, як свдомо вакручуються вд обов'язку військової служби в Америці, дуже мало. З-посеред 66.000 покликаних у брезні і квітні ц. р. — 3.728 не зголосилися впору, але із них тільки 237 не явилися свідомо і теж не всі вони були впертими „пацифістами". У природі молодої людини є бунтарство, але й у її природі є первень добрий, є вроджена порядність і — ідеалізм. Матеріялістичний світогляд, егоїзм й опозиційність супроти будь - якого проводу не просякли ще так глибоко, щоб знівелювати почуття патріотизму, а патріотизм диктує також військову службу, потрібну задля оборони батьківщини. Військова уніформа була завжди в глибокій пошані американців — і такою вона залишиться, без уваги на проминальні клопоти рекрутаційних комісій.

Занепад господарства СССР

Економіка Совєтського Союзу підпорядкована політично - мілітарним цілям диктаторського ЦК КПСС. Совєтський Союз відомий у світі з того, що там уміють „підкоряти космос", але громадяни не мають де купити цвяхів. Сучасне сільське господарство, яке повинно забезпечувати харчами все зростаючу кількість населення в кожній країні, вимагає великої механізації. Тим часом, в СССР наробили багато танків, але замало тракторів, сіялок чи косарок. В СССР збільшилась кількість населення за останнє десятиліття на десятки мільйонів душ, а тим часом, — сказав на пленумі ЦК КПСС у Москві 2-го липня Л. Брежнєв, — „не задовольняє нас виробництво кукурудзи . . . і становище виробництва бавовни. . . . треба збільшити виробництво цукрових буряків і соняшнику . . . набагато більшої уваги потребує виробництво картоплі, овочів, плодів та баштанових культур" . . . і т. д. Генеральний секретар ЦК КПСС виявив у тій доповіді те, що постійно замовчує совєтська преса, наприклад, що в чотирьох „республіках" і п'ятьох областях РСФСР виробництво м'яса, молока, яєць тощо „зменшилося в порівнянні з 1969 роком", „мало виробляється овочів і фруктів" . . .

Політбюро вирішило, а пленум ЦК КПСС схвалив дещо зробити в ділянці механізації сільського господарства, але при одночасній посиленій партійній контролі та з проголошенням боротьби „проти місництва і недисциплінованости". Один із розділів довгої доповіді Л. Брежнєва так і звався: „Поліпшити партійне керівництво сільським господарством". Це означає, що бюрократи - партійці будуть ще більше втручатися в працю колгоспів і радгоспів, а втручання неуків у будь-яку справу лише шкодить справі. Щоб заохотити колгоспників активніше працювати, ЦК КПСС вирішив підвищити державні оплати за додатково продані державі продукти сільського господарства.

Колгоспна рабовласницька система не може забезпечити зростаючої кількости населення в Совєтському Союзі. Потрібна ліквідація тієї системи, а не копійчані „стимулювання" та чергові постанови партії.

І. Вовчук

ЖНИВА: НАПРУГА, АЛЯРМ

(1)

В червні московська преса почала готувати „найщасливіших" трудівників країни до збирання врожаю. За нею і преса національних „республік" закликає партійні, комсомольські організації і уніфіковане суспільство включитись у чергову кампанію збирання врожаю. „Степ кличе", „Жнива спитають за все", „Жнива почались, а механізми не готові", „Комбайни простоюють", „Машини — трудівникам землі" — такі і подібні їм заголовки рябіють на сторінках преси. Так витворюється в населення стан поготівля і напруги.

За урядовими вказівками в колгоспах і радгоспах творяться спеціяльні бригади, які мають наглядати, щоб керівники і фахівці не проґавили початку жнив, наглядати за підготовкою техніки до жнив, наглядати і перевіряти с о ц іялістичне змагання. Райони організують свої бригади для нагляду і перевірки, області свої, республіки свої. Все те рухається, засідає і обговорює, пригадуючи „мудрі" вказівки єдиновладної партії, що „за всіх піклується" і про все дбає. Так здійснюється „всенародне" керівництво імперської партії. А поруч з тим міністерства, адміністративно - політичні органи влади різних щаблів здійснюють свій нагляд і контролю за виконанням плянів. Перед жнивами і в час збирання врожаю нагляд і контроля значно посилюється. Цілу імперію трясе наглядально - контрольна лихоманка.

Для нормального суспільства, де людей не переробляють на придатний матеріял до побудови імперського соціялізму, як то марять большевики, така суєтливість, метушня і напруга є незрозумілими і не до подумання. В імперії такий стан вважається нормальним, він став стилем імперського соціялізму. Взаємоперевірки в бригадах і господарствах, рейди різноманітних бригад, пости народної контролі, обслідування різних інспекцій — це ті, далеко не повні засоби, якими з московського центру, через республіканські т. зв. уряди намагається створювати стан психологічного поготівля для збирання врожаю. Так дістється щороку, а в цьому році ту напругу посилено, бо це ж останній рік п'ятирічки, в якій нинішнє керівництво імперії плянувало і обіцяло витягти деградуюче сільське господарство з прірви.

А крім того, переджнивську лихоманку в цьому році пов'язується з канонізацією Леніна. В ґаласі ідолопоклонства Ленінові унаочнено відтворення культу великого ленінця, що втілив ленінізм у практиці побудови соціялізму в імперії. Зроблено це потайки і тихо. За кілька днів до проголошення „указу" про мобілізацію на жнива в Москві, ранком відвідувачі мавзолею побачили, поруч з мавзолеєм, статую Сталіна з сірого граніту у виконанні самого президента Академії Мистецтва Миколи Томського. Ліквідація (тільки тактична) культу Сталіна, який на протязі майже 30 років продовжував ленінове діло, поглиблюючи ленінізм, в історії імперського большевизму витворювала порожнечу - дірку. Тепер її залатано: культу немає, а живе сталінізм. Колективне керівництво імперії, готуючи партію до 24 з'їзду КПСС, поруч з набальзамованим трупом „великого" і „непомильного" Леніна, воздвигло статую найбільшого тирана і деспота світу. Все поставлено на своє місце згідно з табелями про ранги, чому в імперії від Петра І надається великого значення. „Вічно живий" труп Леніна, а біля нього статуя великого майстра тиранії — Сталіна, з привітним поглядом.

* * *

Мобілізаційний плян на жнива оформлено в Постанові Ради міністрів СРСР і ЦК КПСС „Про заходи для забезпечення збирання врожаю і заготівлі с/г продуктів у 1970 році". Постанова довга і докладна: в „Правді" за 25 червня зайняла майже цілу першу сторінку. Від бюрократії і м п е р ії, складної і заплутаної в кільканадцяти щаблях імперської драбини, постанова вимагає: „своєчасно і високоякісно зібрати урожай, як найшвидше і без втрат, виконати і перевиконати пляни закупівлі зерна та інших продуктів хліборобства, забезпечити їхню доставу і схоронення".

Хто ж має забезпечити виконання тих вимог? Список відповідальних установ, які зобов'язані взятися за виконання, довгий. ЦКомітети і Ради міністрів союзних республік, сім міністерств СРСР (сільського господарства, меліорації і водяного г-ва, шляхів сполучення, союзсільгосптехніки, міністерство заготівель, харчової промисловости і міністерство легкої промисловости), крайові, обласні і районові комітети партії, виконкоми місцевих рад депутатів трудящих, місцеві с/г органи і керівники колгоспів і радгоспів мають забезпечити виконання вимог партії і уряду.

ЦК Партії і уряд імперії категорично і суворо вимагають, щоб міністерства, узгіднивши свої завдання, поза всяким пляном, якнайскоріше постачили на жнива машини, запасні частини до них, паливо, забезпечили побутові умови трудівникам землі в час жнив. А банки, не звертаючи уваги на фінансовий стан господарств, видавали без затримки кошти на всі їхні потреби. Що більше, міністерства мають „в необхідних випадках" постачати, в рахунок фондів 1971 року, додаткові матеріяли. Алярмуюча постанова нагадує військове поготівля. І це дістється в системі, де науковці і фахівці списують гори паперу, розважаючи над удосконаленням плянування, щоб сільське господарство зробити рентовним і ефективним. А напередодні жнив уряд наказує: все забути і рятувати урожай, а головне виконати і перевиконати пляни продажі збіжжя державі.

(Продовження буде)

ФРАНЦУЗЬКІ ВАКАЦІЇ В ЦИФРАХ

Париж. — Хто не прожив у Парижі бодай кілька літніх місяців, той не може собі уявити — що таке вакації для життя столиці й усієї країни. Зокрема останніми роками, коли 4-тижнева платна відпустка стала загальним здобутком усіх працюючих.

Секрет явища пустіння Парижу не лише в тому, що — мовляв — французи належать до середземноморської раси й не люблять працювати. Скорше в тому, що Париж зі своєю безпосередньою околицею став справді величезним скупченням не лише мешканців, але й промисловости. Паризька округа являє собою 20% населення країни, тобто понад 12 мільйонів. Жадне місто в Европі не має такої концентрації населення. Доволі сказати що вона двічі більша, як у Лондоні, й тричі більша, як у Берліні. На мешканця Парижу припадає лише 1 кв. метр зеленого простору, коли на мешканця Лондону — 2,5. Чому ж дивуватись, що в місяцях липні й серпні місто порожніє до такої міри, що чужинецькі туристи ніяк його заповнити не можуть...

Уже з кінцем червня, з закінченням шкільного року, починається відплив родин. Щоб сяк - так „розкласти" виїзди й улегшити приміщення вакаційників на провінції, підприємства розкладають вакації на 2 місяці, але все одно не знайдено іншого виходу, як замикати більшість підприємств, а в зв'язку з масовим виїздом, замикаються і крамниці, ремісничі варстати тощо. Замикаються навіть тоді, коли не хочуть чи не можуть виїздити: коли виїздить клієнт, замикається крамниця, чи фриз'єрня. Змінити тут може щось тільки пересунення шкільного року, що його має, наприклад, Німеччина, залежно від „лянду".

Усе в країні завмирає. Найперше — промисловість. Місячно, наприклад, Франція продукує 200 тисяч автомашин, в серпні лише — 8.700. Загально промисловість і все виробництво падає у відношенні 15:9. Зате у зворотній пропорції падає безробіття, бо потрібно додаткових чи новоангажованих на літній час сил, починаючи з летовища в Орлі, яке за 3 літні місяці перекидає 35% річного числа пасажирів.

Коли п р и д и витесь до цифр, то побачите, що міська комунікація Парижу падає наполовину, зате саме летовище з'їдає 827 тисяч таблеток гуми до жування і 21 тонну цукерків. Є й несподіванки. Наприклад, кажуть, що ми куримо в міру нашої нервової праці. У Франції саме в час масового відпочинку зуживання тютюну зростає на 7,5%.

Зрозуміло, що за літні місяці спалюється більше бензини (за липень і серпень — 25% річного споживання).

Але... Париж це не Франція. І коли парижани „всі" на вакаціях, то поліція тоді має найбільше роботи. Не лише зі злодіями, але в першу чергу з автомобілістами, які бояться поліцистів на відкритих дорогах і благально їх виглядають при кожному „корку" в будь - якому містечку, чи на рухливому перехресті.

В цілості ж далеко не всі французи їдуть на вакації, не зважаючи на їх демократизацію. А демократизація полягає не лише в тому, що кожний робітник має 4 вільних і платних тижні, але й у тому, що зріс рівень життя і колись недоступні речі стали доступними. Ще в 1950 р. лише один на десять вакаційників їхав над море. Море було для багатих. Минулого ж року 45% були над морем. Звичайне село відступило на задній плян: 20 років тому „на село" їхало 60%, тепер — лише 30 відс. Щораз менше їдуть люди літом в гори, бо не хочуть ходити, зате воліють їхати туди зимою на лещета.

А все ж, не зважаючи на загальне збагатіння, третина відпустковців відпочиває в приміщенні родини чи приятелів. Один на шість винаймають домешкання без харчів, один на шість приміщуються у кемпінгу й лише 7,5% у готелях. За останніх 5 років виїзди за кордон стабілізувались: на чужині вакації проводять 3,100.000 французів.

На 50 мільйонів населення відпустку поза постійним мешканням проводять лише 23 мільйони, 27 мільйонів залишаються „дома". Статистика показує, що рівно половина дітей нікуди не їдуть на вакації, що не є добре. Тому не вірте, коли навіть француз вам каже, що „в нас кожен їде на вакації". Це відноситься в більшості до великих міст, в першу чергу до Парижу. Але в цілості виїздять поза своє постійне місце замешкання лише 43%.

Ще одна дивна цифра: хоч усі пишуть масу карток з вакацій, поштовий рух падає літом на 5%. Та тут нічого дивного: зупиняється листування підприємств, які таки списують масу паперу й купують масу значків.

Статистика доводить, що навіть найощадніші туристи витрачають майже усі гроші, що мають зі собою (хоч вживання чеків у Франції дуже зросло, то незначно зросли конта в банку пересічного громадянина). Пересічний турист, повертаючись, в ресторанах витрачає на 20% менше, як їдучи здому. Бензинові стації мають багато клієнтів, які залишають в заставу годинники, щоб купити бензини на останній етап... Бувають навіть випадки, що заставляють транзістор за автомобільну опону...

Вакаційний „раш" ставить

(Закінчення на стор. 4-ій)

Роман С. Голіят

ВАТИКАНСЬКА ІМПЕРІЯ

Ніно Ло Белло, американський соціолог, економіст, професор Кензаського Університету, европейський кореспондент американських фінансових публікацій, після довгих студій Ватиканської держави під політичним і економічним аспектом, дав вичерпну інформацію на 186-сторінковій своїй праці п. з. „Ватиканська імперія".

На 11 ст. цієї публікації Белло пише: „Ніколи мені не прийшло навіть на гадку, щоб Ватикан був головною квартирою для великого бізнесу. Я ніколи не сподівався, щоб Папа міг бути багатим, або, мені ніколи не прийшло на думку, щоб його Церква, моя Церква, була не тільки релігійною, харитативною і едукаційною інституцією, але також величезною фінансовою імперією".

У самому Ватикані живе заледве 530 громадян, а всіх разом приблизно 900 осіб живе на ромбо - подібній 17 кв. миль території. Ніхто не може оцінити вартости Ватикану. Це одинока держава, яка ніколи не опубліковує свого бюджету. На підставі студій, Белло твердить, що під цю пору Ватикан розпоряджає 5.6 більйоновим доляровим капіталом. Це інвестиції в різних країнах світу, переважно в: Італії, Швайцарії, ЗСА, Мехіко. В Італії Ватикан інвестував 586.6 мільйона дол. На італійському біржевому ринку, Ватикан має 1/15 усіх стаків країни. В американській Федеральній Раді Резерв в золоті на конті Ватикану є 21.8 мільйона дол.

Неоцінені скарби Ватикану: старинні манускрипти, бібліотека, мистецькі твори та багато церков.

Після першої світової війни, фінанси Ватикану були дуже мізерні. Треба було шукати допомоги в Америці. Щойно в 1929 р., коли Ватикан підписав з фашистівським урядом конкордат, т. зв. Лятранські пакти, в яких уряд Муссоліні погодився на суверенну Ватиканську державу, виплатив Ватиканові одноразово 40 мільйонів дол. та 50 мільйонів дол. в державних бондах. Італія погодилася на державну релігію тільки католицьку, як також погодилася виплачувати усім священикам на території Італії державну платню. Це була рекомпенсата Італії за землю і мастки папської держави, які забрала Італія після упадку тієї держави в 1870 році.

В 1959 р. італійський парлямент змінив табелю платень для священиків. Тепер священики отримують річно 529 дол., а священики вищі стажем 600 дол. річно. Понад 30 тисяч священиків на урядовій платні, це факт, про який навіть мало хто знає із самих італійців.

Тому, що Ватикан не платить Італії податків від своїх мільйонових щорічних приходів із інвестицій в італійській індустрії, то кожний вибраний парлямент постійно домагається, щоб заставити Ватикан платити податок. Ватикан постійно закривається Лятуринською Умовою з 1929 р.

Найбільшою небезпекою для Ватикану був 1948 рік, коли то комуністи мали нагоду виграти вибори й перебрати владу в Італії в свої руки. Ватикан змобілізував свої сили в 300 дієцезіях під проводом Християнської Демократичної Партії і перевів вибори в їх користь, цим самим зберіг себе від фінансової поразки.

На одній з рідкісних пресових конференцій, кардинал Тардіні повідомив, що виплати Ватикану на платні виносять 7.25 мільйона дол. річно, одначе знавці переконані, що річні видатки Папи виносять біля 20 мільйонів долярів.

Найбільше допоміг Ватиканові в інвестиціях покійний кардинал Спелман, який впровадив Ватикан на нюйоркську біржу — Волл Стріт. Белло каже, що за це впливи кардинала Спелмана у Ватикані були великі. Він часто зустрічав Папу на приватних авдієнціях.

Свої фінансові трансакції Ватикан переводить через свій банк, Банко Ді Санто Спіріто, який заснував Папа Павло V в 1605 р. Це найстарший банк світу.

В останніх місяцях Вселенського Собору, Ватикан продав для ЗСА 4.5 мільйонів дол. в золоті. Ці гроші були потрібні заплатити транспортацію 2,200 владикам, які з цілого світу приїжджали на сесії Собору. Чужинецькі летунські лінії вимагали оплати в долярах. Видатки, зв'язані з Вселенським Собором, виносили між 20 а 30 мільйонів дол. Лише різні видатки, зв'язані з приготуванням залі зборів в катедрі св. Петра, виносили 7.2 мільйона дол.

Найбільші видатки Ватикану, це:

Пропаґанда Віри. Місійна праця побирає великі суми грошей.

Ватиканське Радіо, при допомозі якого столиця католицького світу контактується безпосередньо із своїми нунціями, кардиналами й апостольськими делеґатами. Для багатьох людей не є відомий факт, що кожного дня вранці секретар канцелярії Ватиканської держави передає повідомлення, деякі з них в кодах — до священиків, нунціїв, апостольських делеґатів і кардиналів по всіх закутинах світу. Кожний з церковних достойників знає, в якому часі сподіватися спеціяльних повідомлень, які відносяться до його території. Він також отримує код з Ватикану для пригадки про свою дату, в якому часі він має відповідати. Сильна радіостанція має передачі в латинській мові й в 30-ох інших чужих мовах. В українській мові три передачі тижнево. Трансмітори коштують 3 мільйони дол.

Ватиканський щоденник Л'Оссерваторе Романо, який виходить 6 разів в тиждень, 10 центів копія, в передплаті за границею — 40 дол. річно, має 50 тисяч передплатників, включно з 4 копі-

(Закінчення на стор. 4-ій)

О. Дереш

ГАЄВИЙ

(3)

Даремно напружений зір старається пробити темінь ночі і прослідити причину дивних відгуків незапримічених днем. Вухо ловить жадібно різні шелести, шарудіння й хропіння, що їх чути кругом. Малим і безпомічним сотворінням почуває себе людина самотня в лісах серед темної ночі.

Та на Дам'яна темна ніч у лісі не робила враження. Він сам ходив горами й лісами тихо, безшелесно, як лісовий дух, завжди чуйний, як дика звірина, повний уваги й зрозуміння для нічного життя тварин у лісах. Мав перечислених всіх медведів, знав у котрих яскинях роблять собі леговища на зиму, скільки медведиці молодих водили із собою навесні й де восени мають свої риковища найкращі олені. Напровесні, коли ще зима гостювала в горах, водив мисливих на токи глухарів. У лісі проживав більшу частину свого життя. Коли в горах захопили його зливні тучі-буревії, що колисали верхів'ям дерев, як хвилями розбурханого океану, а громи гуділи безперервним в і д г омоном, Дам'ян ховався під виступи скель та в колиби й терпеливо ждав, поки не утихорирювалася природа. У зимову заметіль, коли сніг засліплював очі, закривав стежки, плаї та дороги, відбираючи змогу орієнтуватися по лісах, горах і потоках, Дам'ян набутим інстинктом знаходив завжди потрібний йому напрям. Витривалий на труди, зжитий з природою, постійно виходив переможцем із трудних о б ставин. Стоячи тепер під становищем призначеним для архикнязя, весь занятий думками про завтрішні лови, згадав пригоду із медведем, що її архикнязь описав у своїх спогадах. Осіннього пополудневого дня в часі підходу на оленя з гущавини несподівано вийшов медвідь і, видно чимось подражнений, кинувся на архикнязя. Напад був такий несподіваний, що стріл відданий майже без прицілу тільки важко поранив звіра, котрий, піднявшися на задні лапи, із диким ревом чуть-чуть не повалив архикнязя на землю. Та в критичній хвилині підбіг Дам'ян і сильним ударом приклзду рушниці в ніс медведя трохи його приголомшив і звернув його увагу на себе. Ухиляючися перед лапами медведя, Дам'ян відскочив на бік а опритомнілий від зденервування а р х икнязь другим стрілом повалив медведя на землю. Подія відбулася так скоро, що вони обидва аж по кількох хвилинах з'ясували собі небезпеку, з якої вийшли ціло завдяки притомності й відвазі Дам'яна. Архикнязь стояв ще немов очарований, коли Дам'ян підніс зламаний приклад рушниці, кажучи: Добра стрільба була, добру зробила прислугу перед смертю та може ще її полатаю. Майстрував Дам'ян коло стрільбини пів дня, зшивв вставленими кусками дерева, пов'язав впущеними в дерево мосяжним дротами та не довго нею любувався. Поїхала рушниця Дам'янова до Відня разом із архикнязем а поштою прийшла нова гарна першої марки віденська.

— Поки піду додому, не зашкодить провірити, чи не попустили щаблі драбини й чи добрий буде приціл із становища для архикнязя. Завтра, здається, буде така сама ніч, як нині. Добре подивитися з гори, як виглядає на долині, — продовжував свої думки Дам'ян. Поволі виліз на гору, сів на лавочці, поклав набиту рушницю на коліна й уважно приглядався до конини. Не зле видно темну купу м'яса. А як прийде медвідь і не дуже густі будуть хмари, щоби заслонювали цілком місяць ,то для доброго стрільця ціль добра. Дам'ян підніс рушницю до рамени, прицілився до уроєного медведя і знову поклав її перед себе. — Як архикнязь буде мати щастя, що медвідь прийде, то напевно його положить. Він добрий стрілець. має добрі очі й певну руку. Ех, коби тільки прийшов, бо мені вже голова розболіла від постійної думки про архикнязя й медведя. Пощо ж я того бурого з білою латкою стрінув тоді вечером над рікою коло водопою та й ще побіг пізньої ночі зголошувати інженерові. А як тепер не вдасться, то буде клопіт. І архикнязь буде собі марикувати та й надрадник буде нарікати й дивитися кривим оком на мене, що то я завинив. Зараз розлоститься, накричить, мовляв, на що я тебе тримаю, який з тебе гаєвий, що медведя не вмієш припильнувати, та й ще хвалишся, що знаєш всіх медведів і їх звичаї. Гострий він чоловік і все у нього мусить йти, як на шнурочку. Але, як скоро спалахне, так скоро проминає його злість. Та я, ніби рахувати, є в ласках у нього. Бо як зловити нічних злодіїв, що крадуть дерево в камеральнім лісі, то посилає мене. Прослідити найкращого оленя для угорського графа, що приїжджає аж із Америки, то знову Дам'ян. Не можу я лихого слова на нього сказати. Він наш чоловік і все нам ближчий, чим чужий. Було часом прикро з ним. Та служба не дружба. Всюди мусить бути лад і порядок, як при війську. Йому часами теж несолодко. Пішлють із намісництва інспектора на провірку, а цей вишукує плями на сонці. То секцію в лісі перерубали, то зруб зле засадили, вивертів за багато, а вже найбільше його колють в бік сервітутові селянські права. Колись то все були ліси наших бояр і громад. Потім Польща загарбала, а від неї забрала австрійська камера. Навіть найкращі полонини нам зрабували, а замість цього дозволили ласкаво селянам випасати вівці в камеральних лісах. Та й це ще намісництво коле в очі. А інспектор, то часами сам їздить рахувати господарські вівці. А як вже тих прогріхів не знайде, то певно буде невдоволений, що ялиці надто поволі ростуть.

У намісництві сидять чужі, ворожі нам люди, що певно висадили б із надлісництва нашу людину, а на його місце посадили б свою. Та наш управитель не дуже стоїть їм у ласку, бо пильнує свого діла, доглядає служби, ну, й архикнязя має за собою. От, як щиро вітав він сьогодні нашого інженера. Тепер ще певно сидять при пляшці вина й весело сміються із його оповідань. А ти Дам'яне, сиди на ялиці і вищурюй очі, чи медвідь прийде. Вже пора йти додому, бо й спина болить від сидження й голод дошкулює. За біганиною не було часу чогось гідного в рот вложити.

Дам'ян поволі піднісся та застиг у напів похиленій позі. Коло коня появилася чорна маса, хвилину стояла нерушно, потім підійшла до принади й чути було виразно тихе бурмотіння та меління щелепами. — Таки справді бурий, — промайнула думка в Дам'яна і він поволі, обережно, не спускаючи очей з медведя, присів на лавці. — Ото архикнязь буде мати радість. Бо, як прийшов нині, то певно прийде й завтра. Недаремний був мій труд. І я вставився у слові. Го-го, то-то буде втіха. І місяць показався із -за хмари й видно медведя, як на долоні. А приціл певно добрий. Дам'ян поволі підніс рушницю до рамени, хвилину мірив і нараз несподівано блиснув із дула вогонь, як нічний рефлектор освітив поляну, медведя, конину й нічну тишу перервав гострий постріл, що понісся глухим відгомоном по лісі. Медвідь піднісся вгору, заричав із болю, пробіг кілька кроків і впав на землю, тихо хриплячи.

(Далі буде)

Поклонилися символічній могилі

Пам'ять поляглих героїв шанували ми в Галичині в часі Зелених Свят процесійними походами на могили стрільців - героїв, — відомі процесії у Львові на цвинтарі Янівський та Личаківський. Але крім того в різних околицях нашої батьківщини були висипані високі символічні могили з хрестами. Рік-річно на Зелені Свята маси народу їх відвідували, щоб помолитись за наших героїв. Ту традицію ми перенесли на нові місця оселення, в новий світ. Тут також висипають символічні могили, куди рік-річно з'їжджаються члени організацій і товариств, щоб пом'янути наших героїв. Така символічна могила існує в кетскільських горах в Глен Спей, напроти прегарної церкви в гірському стилі, нашим мистцем дерев'яного будівництва ще з рідного краю Юрієм Костевим.

У неділю дня 28 червня 82-ий відділ СУА на Бронксі відвідав зорганізовано ту символічну могилу. Після вислухання Служби Божої в церкві, учасниці прощі перейшли до могили. Голова п-і Мирослава Савчак відкрила святкуванням короткою промовою. Маленька Христя Гонко, дочки членки, продеклямувала вірш Б. Грінченка „Могила", пластунка-юначка Марта Іванчишин в присутності кол. УСС-а п. С. Лисівця і п-і Софії Даниловић, відпоручниці відділу, склали у стіп хреста червоні гвоздики. Піснею „Гей у лузі" закінчено цю коротку зворушливу частину свята.

По спільнім обіді відбулася мистецька програма в залі пансіону Робітничого Союзу. Вірш О. Тарнавського „На могилах" відчитала п-і К. Лонкевич, вірш О. Олеся „Терновий вінок" п-і З. Раковська. Зворушливий спогад з недавньої поїздки до Львова і відвідин стрілецьких могилок на Янівськім цвинтарі та могили Ольги Бесарабової, на якій побачила свіжі квіти, прочитала одна наша членка. Про першу в Галичині символічну могилу в селі Товстенькім, Гусятинського повіту, ініціятором насипання якої був о. Іван Блавацький в 1919 р., коли останні частини УГА відійшли за Збруч, розповіла п-і Ольга Соневицька. Прекрасний спогад про цю могилу подала до пропам'ятної Книги Чортківщини дружина о. Івана, п-і Блавацька з Балтимору.

Після відпочинку на лоні природи, під пахучими соснами в розкішній оселі Раковських п-і Зіна почастувала гостей підвечірком, а імпрезова референтка п-і Ірина Іванчишин, що зорганізувала ту імпрезу і вела програму, для розваги гостей прочитала повний гумору вірш, присвячений союзянкам 82-го відділу.

Сонце схилялося за гори, ріка Делавер мерехтіла золотими іскорками, як учасниці прогульки з неприхованим жалем процалися з милою господинею, вирушаючи в дорогу додому.

Н.Н.

Вийшли збірки „Височій, життя!" і „Прапори думки"

Гейс. — У фотоофсетній друкарні в Чикаго вийшли складені на „веритайпері" дві збірки Р. Володимира — д-ра Кухаря: „Височій, життя!", 22 стор. на доброму папері і „Прапори думки", 32 стор. на доброму папері, з кольоровими обкладинками роботи Д. Гіннеса. Збірка „Височій, життя!" з епіграфом, що розпочинається словами Р. Володимира „Людино, встань, життя доглянь, добравшись весел, виходь човенцем на плесо знесень", вийшла з рамени „Оріжінал Воркс", серії видань, в якій співредактором є викладач Стейтового Коледжу в Гейсі д-р Р. Кухар, а збірка „Прапори думки" вийшла з рамени „Світання", де д-р Р. Кухар є членом того Видавництва. „Прапори думки" розпочинаються епіграфом, взятим із твору Р. Володимира „Усвідомлення": „Одна лиш думка спочуття, насаджена в людське буття, була єдиним здобуттям". Обидва видання позначені 1970 роком. Про їх вихід була згадка в „Гейс Дейлі Нюз" з 12 червня.

У Сан Франсіско відбулася конференція в справі закордонної політики

(Закінчення зі стор. 1-ої)

органах двох міст все було промовчане, за винятком Близького Сходу. Я мав враження і кожний читач з їхніх коментарів, що виключно ця проблема була предметом нарад конференції.

В. Б. Картер про Африку

Доповідачами її були голови поодиноких відділів Державного Департаменту. Першим із них промовляв В. Б. Картер про Африку. Сьогодні Африка перестала бути для світу темним континентом. По ліквідації колоніяльних імперій, постало сорок дві незалежні держави. Внаслідок цього витворилася нова політична сила, що не тільки формує культурно духове обличчя тих народів, але теж і розв'язує економічні, політичні і домашні проблеми, зв'язані з їхньою безпекою. Це і має великий поштовх на міжнародну політику світу і кожна з сучасних потуг старається зберегти їх по своїм боці. Уряд ЗСА проявив досить велику живучість в налагодженні приятельських стосунків. Секретар Державного Департаменту В. П. Роджерс розпочав діялог своєю поїздкою по африканських державах, перевів політичні розмови з 26-ма чільними провідниками і нав'язав тісний контакт між ними і урядом ЗСА. Основною ціхою цієї політики є взаємне довір'я і пошана. Американський уряд дорогою інвестицій, що в цьому фіскальному році виносять 366 мільйонів, і окремим фондом для Африканського Банку, старається утривалити здорову економічну господарку, монетарну систему, піднести життєвий рівень та забезпечити добробут. Ця допомогова місія спрямована виключно на мирну діяльність і не має на меті мілітарних плянів. Мимо цього великанського поступу на тому континенті по другій світовій війні, сьогодні ще там існують вибухові місця, які в недалекій декаді повинні щезнути. До них треба зарахувати португальські колонії, Анголя і Мозамбік та владу білих в Родезії.

Чи існує загроза на тому терені збоку СССР і Китаю? Сьогодні такої конкуренції американський уряд не відчуває. Він твердою ногою стоїть на тому ґрунті, бо долею цих народів вже цікавився в 19 ст. і не має на собі тавра колоніяльної імперії. Політичні договори заключив вже в 1903 р. з Етіопією, а відтак з Тунісом, Марокко, закінчивши їх з ново-усамостійненими державами по другій світовій війні. В загальному, ціллю американської політики є допомогти 330-мільйоновому молодому африканському народові на його шляху до повного унезалежнення. Доповідач сам мурин.

Південна Америка

І. Г. Кріммінс, бувший амбасадор до Домініканської Республіки, з'ясував політичні стосунки з Латинською Америкою. Народи того континенту стали усамостійнюватись 150 років тому. Дипломатичні зносини американського уряду з тими народами сягають сто літ. Протягом того часу не все вони були мирні і гладкі. Уряд президента Ніксона розпочав своє урядування, коли вони були поважно напружені. Ворожість, недовір'я, почуття образи, протиамериканізм — оце притаманні фактори, що ціхували дипломатичні взаємини цих країн із ЗСА. Президент Ніксон за всяку ціну хотів поліпшити ці відносини. В цьому намірі він вислав губернатора Рокефеллера, щоб він на місці зорієнтувався в причинах такого невідрадного стану. Він вернувся з особистою рецептою на лікування жалюгідного недомагання. І сьогодні такі політичні принципи регулюють відносини цих країн: статус кво відносно політичних систем, рівність партнерів, вільна торгівля і економічна допомога дорогою інвестицій. Відомо, що в більшості цих країн існують недемократичні, а авторитативно-мілітарні уряди, вправді праві, але уряд ЗСА їх не радо піддержує. Однак, уряд ЗСА годиться на такий стан і як рівний з рівним хоче співжити. З огляду на таке положення, всі інвестиції, які в попередньому році виносили 12 більйонів долярів, ідуть безпосередньо на потреби народу, в цілі піднесення рівня рільництва, розбудови індустрії, торгівлі, а це в загальному поліпшує життєву стопу. Себто, уряди, як такі, є поза обсягом тих інвестицій і не можуть з них користати. Експорт товарів з цих країн, що так низько впав перед приходом адміністрації Ніксона, значно зріс протягом короткого часу і це у великій мірі вплинуло на покращання політичних відносин. Ця нова політика президента Ніксона, яку називають „новою декадою", має великий успіх в міжнародних відносинах і вона принесе обопільні корсті для обох сторін.

Чи на тому терені зударяються інтереси других потуг? СССР, з малим винятком, в Центральній Америці не здобув ніякого твердого ґрунту для своєї підривної діяльности. Сьогодні він залицяється до Перу і Болівії, але його успіхи мінімальні. Інвестиції Японії в індустрії є незначною частиною великого вкладу американського народу, не мають політичних аспірацій і зовсім не є загрозливі. Урядові ЗСА залежить на найкращих добросусідських відносинах і він в тому напрямі наполегливо працює. Виїзд п-і Ніксон до Перу з допомогою потерпілим від землетрусу це не тільки символічний жест допомоги, але і доказ старань утривалити тверді основи для приятельського співжиття.

Середній Схід

Доповідь И. И. Сіско про сьогоднішню ситуацію на Середньому Сході не мала такої гострої реакції в слухачів, як ми сподівались і як вона мала місце на попередніх подібних конференціях. Він якраз вернувся з шеститижневої подорожі на Сході і мав довготривалі розмови з Нассером і Меїр. Обі сторони, повні підозрінь і взаємного недовір'я, несхильні переговорювати навіть посередньо. Палестинський рух, наскрізь націоналістична організація, поставив собі за завдання відновити палестинську державу, знищивши Ізраїль. Цей найбільш екстремістичний рух продовжуватиме партизанську війну навіть тоді, коли б якимсь чудом дійшло до обопільного замирення. Збільшена допомога Росії, останньо у висилці летунів і радарових специялістів, найбільш турбує американський уряд. Це, незаперечно, наближує зудар двох потуг, що міг би довести до третьої світової війни. Уряд, свідомий такої небезпеки, започаткував переговори з СССР, які тривають вже 16 місяців без ніякої надії на замирення. Тому Уряд перебрав ініціятиву і розпочав свою власну мирну місію, передавши обом сторонам передумови замирення. В загальному вони вимагають від арабської сторони визнання Ізраїля як державної незалежної одиниці, за це ізраїльці мають віддати всі арабські території, здобуті в останній війні. Нассер зареагував на це негативно, подаючи свої мотиви, однак Меїр не заняла ніякого становища. Уряд натискає на обі сторони, щоб вони перестали воювати, а стали переговорювати, хочби навіть через третю сторону.

Середньоморська база і арабський світ мають далекойдуче значення і є одною із великих стратегічних доріг для всього вільного світу, не тільки через „пливке золото", — нафту, яка так потрібна західньому світові, але через „відкриті двері", що ведуть з Середземного моря до Індійського океану.

Заява державного секретаря

Державний секретар В. П. Роджерс повторив події, про які ми вже знали з преси. Він виїжджав в дипломатичній місії до південно-східньої Азії. Це вже його третя подорож за 17 місяців. Реченець відкликання військ з Камбоджі буде додержаний. В Камбоджі знищено ворожу спроможність вести атаки проти американських і союзних військ. Це збільшило в південно-в'єтнамській армії довір'я в свої власні сили, а це допоможе програмі в'єтнамізації. Він вірить, південно-в'єтнамська армія є не тільки в стані оборонити свою країну, але може допомогти сусідам, як Камбоджі, Сіямові, Ляосові. Америка не шукає ніяких територіяльних збагачень. Паризька Конференція до цього часу є непродуктивною, тому президент Ніксон старається через третю сторону переговорювати, щоб закінчити цей конфлікт і нищення людського життя.

ЗСА і Европа

Доповідь М. Й. Гілленбрандта про взаємини ЗСА з Европою була для українських учасників одною з найцікавіших тому, що доля українського народу входить в орбіту цієї заграничної політики і вона пов'язана з долею Европи. Закінчення 2-ої світової війни і неспроможність розв'язати засадничі політичні проблеми створили т. зв. період холодної війни. Війна нервів, взаємне недовір'я, загальна ненависть і постійне н а к о п ичування зброї змусили західній світ до застанови і обережности. У висліді постала самооборонна організація НАТО, завданням якої є боронити Захід перед комуністичною атакою. Це так зв. переходова база в заграничній політиці і її ціхує брак політичних заложень на довшу мету. Вона нестійка і її зміст подиктований дією противника. Перегони СССР в будові модерної н у к л е а рної зброї змушують Захід додержати чи перевищити її змаг. Цей безконечний змаг двох сил створив таку потужну і нищівну силу, що сьогодні обі сторони є в стані себе взаємно цілковито знищити. Щоб не допустити до знищення людства, уряд ЗСА започаткував переговори з Росією в цілі контролі над стратегічною зброєю. Висліди переговорів видні будуть щойно за десятки літ. Тепер світ стоїть перед маривом нової загрози. Процеси і зміни, які відбуваються серед сателітських держав, їхнє усамостійнювання і тертя внутрі самого комуністичного табору пересувають день конфронтації, однак не дають підстави для рожевої будучности. Мимо такого непевного часу і стану, Уряд ЗСА працює вперто і послідовно для досягнення миру і політичної стабільности.

Стосунки Уряду з державами Західньої Европи надзвичайно приязні, живі і близькі. Доповідач зосередив увагу на Спільному Ринкові (Коммон Маркет), що сьогодні об'єднав економічно Захід, а завтра об'єднає політично і мрія про об'єднані держави Европи стане дійсністю.

І. А. Ганнаг був останнім доповідачем. Темою його доповіді були перспективи заграничної допомоги для народів світу.

Групу українських учасників конференції очолював сеньйор українських політиків, журналіст і науковець, проф. д-р Матвій Стахів зі своєю дружиною, заступаючи „Народню Волю". Р. Маринович репрезентував українську телевізійну і радіопрограму Вашингтону і Ню Йорку. Автор цього репортажу заступав щоденник „Свободу".

Нас українців найбільше цікавили европейські справи. Р. Маринович забирав голос в справі Тижня Поневолених Народів. Він хотів знати причину, чому уряд ЗСА кожного року все менше і менше цікавиться тим Тижнем. Гілленбрандт, асистент секретаря стейту в европейських справах, заявив, що в політиці Уряду не зайшли ніякі зміни в цій справі і Президент кожнорічно проголошував і проголошує його, а вже самі представники поневолених народів повинні подбати, щоб цей Тиждень був відповідно відзначений. Моє питання відносно становища Уряду ЗСА до України і других поневолених народів я сформулював так: по другій світовій війні зникли колоніяльні потуги в Африці і на їх місце постало 42 незалежних держав. Однак в серці Европи існує колоніяльна російська імперія, що поневолила десятки високо-культурних народів, з барвистою історичною традицією. Які є у вас принципи заграничної політики в трактуванні поневолених народів, що впали жертвою російського і м п е р іялізму вже в 1918 р., прим. Україна, Білорусь й інші народи, які сьогодні творять т. зв. 16 національних совєтських республік? Кожна гуманітарна акція Уряду ЗСА в напрямі збереження н е з алежности чи охорона перед поневоленням загроженим народам розглядається совєтським урядом як ярлик американського імперіялізму чи колоніялізму. Чому ЗСА в своїй заграничній політиці не висуває питання російського імперіялізму? Відповідь була:

Америка не анґажується в пропаґандивні змагання з СССР, бо кожна пропаґанда має на меті прикрити чорну сторінку життя народів і представити в ярких, рожевих красках. Всі народи знають про Америку, як одну з світових потуг, без словесних закрасок, шанують її і співпрацюють з нею. Відносно України і других поневолених народів „ми робимо дещо, дещо краще, але це обмежений кругозір (сковп) нашої діяльности. „Процеси змін, які заіснували в сателітних державах і довели до ширшого їх усамостійнення, вплинуть теж і на долю народів внутрі СССР. „Я надіюсь, що ці зміни принесуть лікарство (ремеді) для українського і других народів. Ваша українська група є надзвичайно жива, динамічна і активна і в тому напрямі проявляє велику діяльність" — говорив секретар Гілленбрандт.

З відповіди виринає ясний образ про Україну. Це вже не тотожність з Росією, німецька інтриґа, чи супершовіністична група інтелектуалів-сепаратистів, а національно- державна одиниця, що прямує до повної незалежности для якої „ми дещо робимо". Так її р о з г л я дають представники американського Уряду. Про це нам треба пам'ятати і жертвенно працювати.

В Есбирі Парку самі негри беруть участь в успокоюванні негритянських заворушень

Викликані з Доверу в Ню Джерзі поліційні підсилення прибувають до Есбері Парку, щоб допомогти місцевій поліції зліквідувати там негритянські заворушення. Поліціянти узброєні не тільки в модерні рушниці з телескопами, але й виряджені в газові маски, спеціяльні шоломи для охорони голови й очей і навіть у щити.

Есбирі Парк, Н.Дж. — Ситуація в цій пойнятій уже від суботи минулого тижня негритянськими заворушеннями літниськовій надморській місцевості у стейті Ню Джерзі в останні дні видатно поправилася. Порядку і спокою в цьому місті допильновують не тільки місцеві і викликані з інших місцевостей поліційні відділи, але й також зорганізовані зпоміж самих негрів цивільні патрулі. Головним завданням цих патрулів, створених після конференції представників негритянського населення з керівництвом міста і поліції, є впливати на заспокоєння серед негрів й допильновувати, щоб вони не виходили на вулиці під час поліційної години, яка триває від год. 8:30 вечора до 6-ої ранку. У висліді заворушень було, згідно із інфомаціями поліції, 98 поранених, в тому числі 46 рушничними кулями. Яких 150 осіб заарештовано й вони перебувають у в'язниці. Негритянські провідники кажуть, що головною причиною заворушень мала б бути дискримінація негрів у здобуванні праці.

ЗСА доставлять Камбоджі зброю вартости 50 мільйонів дол.

Вашингтон. — Півофіційно повідомлено, що американський Уряд рішив дати Камбоджі допомогу на військові цілі у висоті 50.000.000 дол. доставами стрільної легкої зброї, „джіпів", вантажних авт, уніформ, шатер і т. п. Ці достави значно перевищать дотеперішню допомогу, яка мала вартість 7,900.000 дол. Окремо американські військові власті в Південному В'єтнамі передали Камбоджі кілька тисяч крісів і скорострілів російського типу, здобутих від північно-в'єтнамських вояків та членів В'єтконґу. Прем'єр Камбоджі Лон Ноль просив президента Ніксона в листі до нього з 30 квітня допомоги на військові цілі у висоті 500 мільйонів, при чому він указував на потребу гелікоптерів, бойових літаків і артилерії. Американські керівні кола заявилися проти такої великої допомоги однаково з фінансових, як і військових причин: у теперішній ситуації в Конгресі не можна б розраховувати на його згоду на таку підмогу, а, крім того, летунську допомогу дає Камбоджі Америка, а польовою артилерією розпоряджають південно-в'єтнамські війська, розташовані в Камбоджі.

Українки взяли участь в американській жіночій конвенції

(Закінчення зі стор. 1-ої)

концентраційні табори тисячів українців, як про це недавно повідомляли українські політичні в'язні в листах до Об'єднаних Націй; вона теж говорила про виховну, суспільну та допомогову акцію СФУЖО.

П-і Душник говорила в імені організації „Жінки за Свободу", в якій вона є секретаркою. Вона звернула увагу на „Тиждень Поневолених Націй" та твердила, що поневолені народи є нашими правдивими союзниками, й що уряд ЗСА повинен бути обережним відносно будь-якого договорення з Совєтським Союзом і не повинен послаблювати свого становища супроти комунізму. Вона теж поінформувала зібраних про дальші переслідування українських діячів культури на Україні.

П-і Ерл А. Бравн з Пітсбурґу, Па., була вибрана на президента Загальної Федерації Жіночих Клюбів, яка має 11 мільйонів членів, на місце уступаючої голови, п-і Волтер В. Маґі.

Дуже зворушливу промову виголосив Г. Рос Перо, що працює над звільненням та кращим трактуванням американських воєнних полонених в Північному В'єтнамі. Зібрання приняло спеціяльну резолюцію, яка закликає членів жіночих організацій писати листи до конґресменів та сенаторів, і навіть до уряду в Ганої. Він твердив, що американське суспільство мусить масово зайнятися тим питанням, і американська преса, радіо і телевізія мусять присвячувати більше уваги цьому питанню. Досі Північний В'єтнам є під враженням, що американська публічна опінія є по його стороні.

П-і Клер Шено перестерігала перед американським ізоляціонізмом, твердячи, що Америка мусить зберігати рівновагу сил, щоб уникнути збройних конфліктів. П-і Марта Равнтрі говорила про „полюцію мозгів" ч е р е з вживання наркотиків та розбещення публічної моралі, що на її думку є твором комуністичної конспірації „поховати нас". Вона далі твердила, що ми мусимо мати кращий уряд, та що багато конґресменів не хоче зражувати собі крайніх радикалів та закривають очі на все, що є зле в Америці. Вона закликала жінок до кращої організації для зміни сучасного образу нашої країни. Вагонер Кар сказав: „Якщо Америка буде хитатися тепер, то наші нащадки будуть жити під комуністичним прапором".

Багато тисяч долярів було роздано у формі різних нагород Клюбам Загальної Федерації за їх успіхи в добровільній праці при організуванні бібліотек, шкіл, домів для покинутих дітей та дівчат, центрів для лікування наркоманів, психіятричних клінік і т.п.

В дні 12-го червня ц.р. п-і Душник відвідала Гюстон, Тексас, де вона зустрілася з українською громадою, яка включала членів 28-го Відділу УНСоюзу та пань із місцевої української парохії. Під час виміни думок та дискусії порушено ряд проблем відносно СУА, УНС та УККА.

Замість квітів на могилу
св. п. ЙОСИПА МІХАЛЯКА
зложили на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті
п.п. Зенон ІВАСИКІВ — 25.00 дол., Микола ЧОРНИЙ — 25.00 дол., Петро ЛУЦИК — 25.00 дол.

На Вовчій Тропі відбудеться Свято Пластового Новацтва

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ховник пл. сен. Сірий Орел Володимир Мельник. Він теж і довголітній педагог та відомий актор українського театру. А чому „чортик" у „Свободі" назвав його у попередній вістці іншим прізвищем — не нам судити. Допомагають командантові у веденні табору бунчужний пл. розв. Олесь Лабунька, писар пл. розв. Андрій Ярош, що за словами коменданта є його „правою рукою", гніздові, братчики та їхні помічники.

Табір юначок, розложений між пахучими соснами, найбільший із таборів. Коли глянете на 124 таборовички, поділені на три курені (прихильниць, учасниць і розвідчиць), що разом із своєю командою та булавою маршують „згори на долину", мимоволі згадаєте слова пісні „Гей, хто там іде, хто перід веде". Проводить ци мтабором, що називається „Контра спем сперо", командантка пл. сен. Ніна Самокіш, бунчужна ст. пл. Оксана Процик, писар ст. пл. Христя Ощудляк та 5 членів Булави, що збільшиться після закінчення Школи Булавних. На таборі рішено звернути головну увагу на практичне пластування та спорт з завершенням здобуттям Пластової Відзнаки Фізичної Вправности (ПВФВ).

Юнаки розбили свої шатра „там, де колись були Стежки Культури І". Прийняли покищо фіктивну назву „Чорний Ліс". Учасники, їх 64, поділені на 2 курені, а кожний з них ділиться на 2 чоти (2 шатра). Командант пл. сен. Богдан Ігор Бобинський, бунчужний ст. пл. гетьм. скоб Тарас Лончина, писар пл. скоб Юрій Маринюк. Булавних 4 плюс 2, що доїдуть по закінченні Лісової Школи. У програму табору входитиме в першу чергу практичне пластування, спорт — 3 год. денно тренінгів до ПВФВ — та спів.

Тема обох юнацьких таборів це 25-ліття відновлення Пласту та 20-ліття смерти Романа Шухевича Тараса Чупринки — команданта УПА. Цій темі буде призначений День Пластуна-нки, що відбудеться 18-го і 19-го ц. м. Тоді теж буде проголошена дійсна назва табору юнаків.

На Вовчій Тропі таборує теж Школа Булавних, що вишколює кандидаток на членів булав та команд виховних таборів юначок. Комантанткою цього табору є ст. пл. Дора Горбачевська, бунчужною ст. пл. Оксана Балтарович, писарем ст. пл. Христя Гординська. Учасниць 23, членів булави 6. Опікункою Школи Булавних є пл. сен. Ольга Кузьмович із куреня „Ті що греблі рвуть", які щороку організують цей табір. Ми не мали нагоди особисто говорити із „булавними", бо саме в неділю, коли ми робили „інтерв'ю на ходу", виїхали вони на прогулянку до Гантеру. Там були на Службі Божій, відвідали виставку картин Едварда Козака та Лісову Школу. Знаємо, що Школу Булавних відвідала голова Виховного Сектора КПС пл. сен. Христя Навроцька.

Душпастирем усіх цих таборів є о. Юрій Менцінський, що від років опікується Вовчою Тропою. Лікарську опіку обняв д-р Мирон Зарицький. Йому на зміну прийде д-р Дора Федорців. Адміністратором Оселі на цілий сезон цього року є інж. Лев Пушкар. Кухнею завідує пані Стасів при допомозі працьовитих пань.

ВАТИКАНСЬКА ІМПЕРІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ями, які висилають летунською поштою до Москви. Майже ніколи не поміщують в цьому щоденнику світлин. Річний дефіцит Ватиканського офіціозу виносить 2 мільйони дол. річно.

Папа є духовним провідником найбільшої релігійної групи на нашій плянеті. Під цю пору в світі є: 550 мільйонів католиків, 332 міль. магометан, 309 міль. гіндусів, 300 міль. конфуційців та 202 міль. протестантів.

Папи мали всілякі суми персонального багацтва, але мабуть жаден з них не мав так мало, як Папа Іван XXIII. Вмираючи, він подарував своєму приватному лікареві д-рові Маззові перо, кажучи, що це за його догляд і посвяту. Другий подарунок, це був його мальований хрест, який отримав віденський кардинал Keніґ.

Папа не побирає ніякої платні. Кардинали, які на штаті Папи, отримують 650 дол. місячно.

„Церква не є музеєм спогадів, вона є живою громадою", заявив Папа Павло VI.

Ватиканські авторитетні чинники вірять, що Папа краще поінформований про всі справи, як всі інші провідники держав у світі, вони припускають, що навіть краще, як президент ЗСА. Нунції і апостольські делеґати мають доступ до тих самих інформацій, що представники інших держав, амбасадори. Всі інформації вони пересилають до секретаря Ватиканської держави. Майже 1,500 єпископів у цілому світі пересилають періодично свої звідомлення до Апостольської Столиці. Ватикан вимагає, щоб кожний єпископ з Европи особисто бачився з Папою найменше раз що п'ять років, а з інших територій що 10 років. Це безпосередні звідомлення про дієцезії єпископів.

В заключному слові Ніно Ло Белло приходить до висновку, що „Ватикан є більше ніж релігійною, більше ніж політичною інституцією. Це є солідна потуга, сильно зміцнена в світовій торгівлі й фінансах".

Як велике підприємство, Ватикан уважає комунізм своїм найбільшим ворогом. Необхідно це може означати боротьбу до кінця між Церквою Риму і „Московською Церквою".

ФРАНЦУЗЬКІ ВАКАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

багато проблем. Недавно в Женеві відбувся спеціяльний конґрес, що розглядав питання відпочинку й розваги. Власники готелів, ресторанів, управителі осель, голови управ вакаційних осель, соціологи, психологи й відповідальні за транспорт одноголосно стверджували, що модерна людина не знайшла рівноваги між потребою відпочинку й можливостями.

Нервове напруження, що його вимагає наша доба й її техніка, збільшує вимоги відпочинку. Зріст добробуту збільшує можливості. Але людина, замість задовольнитися справді відпочинком, шукає розваги дуже підозрілого характеру. Замість відпочивати кожної неділі в лісі, вона вимотується додатковою працею в суботу й неділю, щоб заробити більше на далеку подорож і нічні дьокалі, які не дають жадного відпочинку. Масові скупчення під час вакацій на пляжах не дають нервового відпруження.

Перенасичена образами з фільмів і телевізорів, людина не здатна нічого справді оглядати, не здатна та й не хоче вивчати. Тому, вибираючись в подорож, хоче за два - три дні зробити якнайбільше миль, похвалитися якнайбільшою кількістю відвіданих місць. Тому часто проводить вакації в тому ж товаристві, що й працює. Залишається ввесь час у стаді, в отарі, дихає поганим повітрям автобусу чи літака, бару чи сальону. Ідучи в природу, не помічає її. Нервується строями й товариством, так, як під час праці. У висліді — сама собі касує відпочинок, так важко здобутий працею і боротьбою за соціяльні права.

Що це? Самозаперечення людини, всієї нашої цивілізації?

Ідучи на ваші вакації, подумайте над цими проблемами. І влаштовуєте їх так, щоб була змога думати. Про будь-що. Тільки не про те, про що думається ввесь робочий рік. Справжній бо секрет вакацій — тут.

Т. Дж.

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

ДО ПРОВОДУ НАФС В НЮ ЙОРКУ ОБРАНО 5 УКРАЇНЦІВ

На річних Загальних Зборах відомого в метрополії Ню Йорку Німецько-Американського Футбольного Союзу, які відбулися 27-го червня, обрано до його проводу п'ятьох українців, репрезентантів Українського Спортового Клюбу з Ню Йорку, який є членом НАФСоюзу від багатьох років. На пост віцепрезидента НАФСоюзу був обраний Зборами Роман Лисняк, який від ряду років займав інші пости в проводі Союзу. Головою Верифікаційної Комісії став Кирило Яцук (Янчик), членом проводу — Володимир Хміль, членом Контрольної Комісії Рональд Сулима і делеґатом НАФСоюзу до Стейтового Футбольного Союзу — Володимир Андрейко. Президентом НАФСоюзу, в управу якого ввійшло п'ятьох репрезентантів УСК-у, був обраний Герберт Гальперн, довголітній діяч цього Союзу.

— о —

„ТРИЗУБ" — „АСТРОС" 4:2

Філядельфія, 28 червня. — Ворота для „Тризуба" здобули: Пасаче і Волянов у першій півгрі та Мфум і Меза в другій.

Теперішній склад „Тризуба" стоїть на високому технічному рівні. Бракує ще дружині керманича нападу такої кляси, як колишній центр нападу Ферейра.

Після тієї, вже другої перемоги над „Астрос", які донедавна були першунами Американської Футбольної Ліґи, „Тризуб" закріпив за собою перше місце в розграх за першість цієї Ліґи.

Глядачів біля 800.

Я. Т.

— о —

УСТ „ЧЕРНИК" — „САТУРНІЯ" 5:3

В неділю, 28 червня відбулися четверті з черги змагання за першість Мічиґенської Ліґи. Це були перші змагання, які УСТ„Черник", Дітройт, вирішив у свою користь.

Дружина „Черника", підсилена юнаками: Вовк, Гнатюк, Шкудор, Гальний і Стасик, по гарній грі з італійцями здобула високу перемогу. Вже в перших хвилинах гри італійці здобули двоє воріт і вели 2:0. В 40-ій хв. гри Шавронський з подачі Шкудора стрілив перші ворота, а 2 хв. пізніше Шкудор пробився через оборону і спрямував м'яч у сітку італійців, вирівнюючи гру 2:2.

По перерві змагуни „Черника" опанували грище і зі стрілів Шкудора й Гального піднесли вислід 4:2. Заповідалася висока вигра „Черника", бо „Черник" грав під воротами італійців. В тім часі італійці випадом здобули треті ворота, змінюючи вислід на 4:3. На 10 хвилин перед кінцем змагань воротар „Сатурнії" випустив м'яч з рук, а притомний Шавронський вмістив м'яч у сітці італійців, устійнюючи вислід дня 5:3.

На вирізнення заслуговують: Дудун, Шкудор, Гнатюк і Гальний. До цих змагань „Черник" виступив у складі: Стасик І, Вовк, Дудун, Круп'як, Шкудор, Репацький, Гальний, Гнатюк, Стасик II, Цьонка, Савка, Олійник, Шавронський.

Ворота здобули: Шавронський і Шкудор по 2 і Гальний 1.

Доріст „Черника", ослаблений переходом змагунів до першої групи, програв у суботу 27 червня до Спортклюбу 1:0, а на другий день у неділю виграв із УСТ Ворен 2:1.

Ворота здобули: Присяжнюк і Гальний П.

В. Гриньків

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „АСТРОС", БОСТОН 1:2

Бостон, 4-го липня. — Ці відплатні першенські змагання АФЛіґи, що відбулися в Бостоні з місцевим клюбом „Астрос", закінчилися незаслуженою поразкою „Ч. Січі" — 1:2. По рівнорядній грі в першій половині господарі провадили 2:0, воріт, що здобув в обидвох випадках з офсайду швидкий напасник „Астрос" Брунстер. Головний суддя чомусь прощав поодиноким футболістам нападу господарів їх перебування на офсайдових позиціях. В другій половині „січовики" значно переважали, але на щастя господарів не зуміли принайменше вирівняти вислід після здобуття Лужняком одинокого ґоля. Чотирократно в цій грі, врятувала „Астрос" від певних голів поперечка воріт, від якої відбивався м'яч із стрілів: Фарміґи, Паливоди і Каздоби. Поза цим бостонці вміло маневрували в своїх акціях, використовуючи час, і у висліді задержали перемогу. В цих змаганнях, через виїзд на вакації, не взяли участі в дружині „Ч. Січі": М. Німерчинський, Симс і Коваленко.

Ці вакаційні перешкоди з додатковими випадками контузій окремих футболістів спричиняють поважні клопоти для проводу ланки у виставлюванні боєздатної дружини до поодиноких виступів. Досвід показує, що пекуче літо не дуже сприяє футбольному сезонові Американської Футбольної Ліґи, особливо місяці липень і серпень, коли то змагуни і симпатики цього спорту їдуть на заслужені вакації. З другої сторони скоре закінчення сезону Ліґи доводить до розв'язання більшості дружин АФЛ, які, очевидно, не можуть брати участі в грах за відкритий чемпіонат ЗСА і Чашу Девара.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 11-го ЛИПНЯ 1970 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Централі при 240 Hope Ave, Passaic, N.J. — Управа.

НЕДІЛЯ, 12-го ЛИПНЯ 1970 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Сенфорд Аве. й Айві вул. Проситься подавати зміни адрес і відібрати дивідендові чеки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИПНЯ 1970 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Централі. Проситься вибрати дивідендові чеки. — Управа.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛЮБА ЛЕВИЦЬКА, членка УНС Відд. 418 в Торонті, Канада, померла 12-го червня 1970 р. на 52 р. ж. Нар. у Львові, Україна. Стала членкою УНС в 1963 р. Полишила в смутку брата Мирона, сестри Ірину й Олену. Похорон відбувся 15 червня 1970 р. на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт., Канада.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ШЕВЧУК, член УНС Відд. 130 Б-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., помер 5 травня 1970 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Гадинківцях, Україна, і став членом УНС в 1942 р. Полишив у смутку дружину Параньку, сина Василя, дочку Катерину, зятя, 4 внуків та 2 правнуків. Похорон відбувся 8 травня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Стешин, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6397 Батузі думають, що це лев

FRIENDLY NATIVES COULD HELP TARZAN CARRY INJURED NURSE NAOMI TO THE VILLAGE OF THE MEDICINE MEN. BUT ARE THE APPROACHING WARRIORS FRIENDLY?
IF THEY'RE SAVAGES DON'T LET THEM HAVE ME! I'D RATHER DIE, TARZAN DEAR!
IT'S BETTER TO HIDE AND LET THEM PASS, NAOMI, THAN TO RISK TROUBLE.
GOBLO! SOMETHING THERE! HIDE IN GRASS! MAYBE LIONS!
LION! GOBLO! WE KILL!

Призні тубільці могли б допомогти Тарзанові перенести зранену медсестру Наомі до оселі лікуючих мужів, але чи вояовники, які наближуються, є приязними?

Наомі, як рискувати клопіт! Якщо це дикуни, то не дай, щоб вони схопили мене!

Краще скритися і дозволити, щоб вони нас минули,

Я радше помру, любий Тарзане!

До біса! Там щось скривається в траві! Може це леви!